

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 27. juulil 2018 – ZW versus Deutsche Lufthansa AG

(Kohtuasi C-498/18)

(2018/C 399/31)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: ZW

Vastustaja: Deutsche Lufthansa AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas Montréali konventsiooni artikli 35 lõikes 1 sätestatud nõudeõiguse kasutamise kaheaastast tähtaega saab katkestada või peatada?
2. Kas Montréali konventsiooni artikli 35 lõike 2 alusel, [mille kohaselt] „[t]ähtaja arvutamise meetod määratakse asja menetleva kohtu asukohariigi seadustega“, võib asuda seisukohale, et liikmesriigi õigusnorm tähtaja arvestamise alguse kohta, võib prevaleerida artikli 35 lõikes 1 ette nähtud üldreegli ees, mille kohaselt nõudeõiguse kasutamise tähtaeg hakkab kulgema sihtkohta saabumisest?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Ilfov (Rumeenia) 13. augustil 2018 – EP versus FO

(Kohtuasi C-530/18)

(2018/C 399/32)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Ilfov

Põhikohtuasja pooled

Hageja: EP

Kostja: FO

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega⁽¹⁾, artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et sellega on kehtestatud erand reeglist, mille kohaselt allub asi selle koha kohtule, kus on alaealise tegelik elukoht?
2. Kas nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et kriteeriumideks, mis näitavad alaealise erilist sidet Prantsusmaaga [...], on kohtuasja poole nimetatud kriteeriumid (st asjaolud, et alaealine sündis Prantsusmaal, tema isa on Prantsuse Vabariigi kodanik, tal on Prantsusmaal perekond, mis põhineb veresugulusel ning koosneb kahest õest ja ühest vennast, õetütrest, isapoolsest vanaisast, isa praegusest elukaaslasest ja nende alaealisest tütrest, samas kui Rumeenias ei ole tal ühtegi emapoolsest sugulasest, ta käib Prantsusmaal koolis, alaealise kasvatus ja mõtteviis on alati prantsuspärased, vanemad räägivad kodus omavahel ja alaealisega alati prantsuse keelt) ning seepärast peab riigisisene kohus otsustama, et Prantsusmaa kohus on sobivam otsust tegema?

3. Kas nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et menetlusnormide erinevused nende kahe riigi vahel, näiteks asja arutamine kinnisel kohtuistungil erikohtunike poolt, teenivad alaealise huve selle [liidu õigus]normi tähenduses?

(¹) Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT 2003, L 338, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 243).

12. septembril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-576/18)

(2018/C 399/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja D. Recchia)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole võtnud kõiki meetmeid, et täita Euroopa Kohtu 29. märtsi 2012. aasta otsust kohtuasjas C-243/10, mis käsitleb õigusvastaseks ja siseturuga kokkusobimatuks kuulutatud riigiabi tagasinõudmist abi saajatelt, nagu see on ette nähtud komisjoni 2. juuli 2008. aasta otsuses 2008/854/EÜ (¹), on Itaalia rikkunud kohustusi, mis tal nende otsuste ja ELTL artikli 260 alusel tuleb täita;
- kohustada Itaalia Vabariiki maksma komisjonile kindlasummaline trahv, mis on arvatud nii, et päevades arvatav summa 13 892 eurot korrutatakse rikkumise jätkamise päevade arvuga, kuid mis ei oleks väiksem kui 8 715 000 eurot, alates Euroopa Kohtu poolt kohtuasjas C-243/10 kohtuotsuse kuulutamise päevast kuni käesolevas kohtuasjas kohtuotsuse kuulutamiseni;
- kohustada Itaalia Vabariiki maksma komisjonile poolaasta kaupa arvatav karistusmaks, mille suuruseks määras komisjon 126 840 eurot päevas alates käesolevas kohtuasjas otsuse kuulutamise päevale järgnevast poolaastast;
- mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni 2. juuli 2008. aasta otsuses 2008/854/EÜ, milles käsitletakse riigiabi kava C 1/04 (ex NN 158/03 ja CP 15/2003) (abimeede N 272/98, maakonnavalitsuse 1998. aasta akt nr 9) kuritarvitamist (ELT 2008, L 302, lk 9), tuvastatakse, et käsitletav Itaalia antud riigiabi on õigusvastane ja siseturuga kokkusobimatu, ning kohustatakse Itaaliat see tagasi nõudma.

29. märtsi 2012. aasta kohtuotsuses kohtuasjas C-243/10: komisjon vs. Itaalia, otsustas Euroopa Kohus, et kuna Itaalia Vabariik ei ole ettenähtud tähtaja jooksul võtnud kõiki vajalikke meetmeid selleks, et nõuda abisaajatelt tagasi selles otsuses käsitletud abikava alusel antud abi, on ta rikkunud sellest otsusest tulenevaid kohustusi.

Enam kui kuus aasta pärast selle kohtuotsuse kuulutamist ja hoolimata komisjoni mitmest pöördumisest Itaalia valitsuse poole ei ole suurt osa sellest abist veel tagasi nõutud. Oma tegevusetuse põhjendamiseks ei piisa Itaalia valitsuse argumentidest muu hulgas pooleliolevate riigisiseste menetluste kohta. Seega ei ole käesolevas kohtuasjas hagi esitamise ajaks Itaalia antud abi veel täielikult tagasi nõudnud ega täitnud täielikult Euroopa Kohtu otsust kohtuasjas C-243/10.